

Valgfreds (N. Sørensen) er der indgivet et Andragende fra 91 Gaardmand og Husmand i Hadsteen og Bithen Sogne om Arbejderbevægelsen, hvilket ligeledes vil blive overgivet det nævnte Udvalg.

Næste Møde vil blive afholdt i Aften Kl. 7^{1/2}, og Dagsordenen vil da være:

Fortsettelse af enefte Behandling af:
Forslag til en Adresse til Kongen.

Mødet hævet Kl. 5^{1/2}.

To og firfindstyvende Møde.

Mandagen den 31te Marts Kl. 7^{1/2}, Aften.

Forhandlingsprotokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Formanden: Den enefte Sag paa Dagsordenen er:

Fortsettelse af enefte Behandling af "Forslag til en Adresse til Kongen."

Wiuther: Naar man har overværet Behandlingen af denne Sag i første Møde, kan det vist ikke være indgaaet Opmærksomheden, at der var en Del af Talerne, som søgte at nedfætte denne Sag til at have en ren personlig Betydning. Det blev antydet, at der var Nogle, der trængte til at komme til Magten osv., der blev gjort personlige Anfald paa den Ene og den Anden. — Jeg var Gjenstand for et personligt Angreb her bagfra (Wille) uden mindste Foranledning, men jeg skal naturligvis ikke spille Forsamlingsens Tid paa alle disse Bagateller og disse Forsøg paa at gjøre denne Sag til et Intet; thi for mig har den en stor Betydning. Det er for mig en Sag, der dreier sig om, hvad Resultatet skal blive af den Kamp, der har været ført siden 1848 af dem, der mistede deres Forretigheder ved Grundloven, og dem, der søgte at haandhæve de Rettigheder for Alle, som Grundloven har givet. Saaledes stiller Sagen sig for mig, og derfor kunde det ikke falde mig ind at besthæftige mig med disse usle Smaating — som jeg kalder det — der fordybe sig i Personligheder, og som

kun kunne tilskrive det personlig Ergjerrighed, at man drager en Sag som denne frem. — Jeg havde begjært Ordet allerede tidligere under denne Forhandling for at gjøre et Par Bemærkninger om min Stilling lige overfor denne Sag, og jeg finder det saa meget mere nødvendigt at fastholde Ordet efter de Udtalelser, der ere fremkomne fra Rigsdagsmændene for Solbælt Amts 1ste Valgfreds (N. Hansen) og Kjøbenhavns 4de Valgfreds (Jønger), hvilke to Rigsdagsmænd stode i en vis Modsetning til hinanden med Hensyn til Betragtningen af denne Sag. Dersom ingen Anden havde talt i Sagen end det Medlem, der søgte, hvad han saa tidt har gjort ved andre Leiligheder, at angribe mig personlig, som om det var mig, der laa for til Behandling her i Thinget, saa havde jeg renoncet paa Ordet; thi jeg agter ikke at være det ærede Medlem, der flere Gange har været dømt ved Landets Domstole for lignende Angreb paa mig.

Formanden: Det er Forhold, som ligge helt udenfor Sagen.

Wiuther: Ganske vist, men de Forhold, som kom frem, og som den ærede Formand tilbageviste, laa vist ligesaa langt fra Sagen.

Formanden: Derfor tilbageviste jeg dem ogsaa.

Wiuther: Det er meget rigtig, og derfor skal jeg heller ikke komme ind paa dem. Det ærede Medlem for Solbælt Amts 1ste Valgfreds udviklede, hvorledes man kunde komme til at stemme for denne Adresse, uagtet man maaste i et eller andet Punkt ikke kunde samstemme med den, og det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgfreds gjorde gjældende, at man ikke burde stemme for Adressen, dersom man ikke kunde vedkende sig den i Et og Alt. Hvad mig angaar, da agter jeg at stemme for denne Adresse. Jeg skal ikke indlade mig paa Adressens Affattelse, som jeg ikke har havt nogen Del i, men jeg opfatter Sagen saaledes, at det, som de Mænd, der foreslaa Thinget at gaa denne Vej, som jeg finder, at de have Ret i at gaa, udtale som deres Overbevisning om hvad det er, der bringer dem til at gjøre dette Skridt, netop er det, som de ansøge, og derom synes det mig, at vi Andre ikke kunne have nogen begrundet Indvending. Hvorfor skulde vi ikke tro disse Mænd, idet de udtale, at dette er deres Overbevisning om det, der bør gjøres; jeg tror, at det er deres Overbevisning. Men naar jeg slutter mig til dem, er det ikke, fordi jeg vil indgaa paa hele deres Begrundelse i Adressen, men der er visse Punkter, som jeg fremhæver som dem, der bestemme mig til at slutte mig til deres Udtalelser ligeoverfor Kongen, deres pligtmæssige Udtalelser ligeoverfor Kongen i et Die-